

GOIGS DE SANTA

QUE ES VENERA
STA. PERPÈTUA
ARQUEBISBAT

A LLAOR PERPÈTUA

A LESGLÉSIA DE
DE MOGODA
DE BARCELONA

Puix que sou anomenada
de la fe gran defensora,
Perpètua, màrtir sagrada,
sigueu nostra intercessora.

Ereu de vint-i-dos anys
quan Sever, emperador,
desfogà el seu furor
amb Vós i amb vostres companys;
tant de ràbia i força armada
us féu més mereixedora.

En la presó retinguda
per temptar vostra constància
creu vostre pare amb sa instància
del temor veure-us vençuda;
mes allí sou batejada
beneint tan feliç hora.

Pel cel molt afavorida,
per mitjà de visions
sabeu que en tribulacions
acabareu vostra vida,
deixant-vos fortificada
la gràcia consoladora.

El fillet, que tanta pena
us dava tenint-lo absent,
recobràreu, i al moment
d'alegria fóreu plena.
¡Quant, així acompanyada
la sort trista se us millora!

En l'escala que du al cel,
que, a qui vol pujar-la espanta,
poseu vostra dèbil planta
sense temor ni recel.
Essent dalt, sou recreada
amb un jardí que enamora.

Gustant allí la dolcesa
del celestial menjar,
en va us intenta enganyar
ni el temor ni la blanesa:
no us veurà el pare mudada
quan les mans us besa i plora.

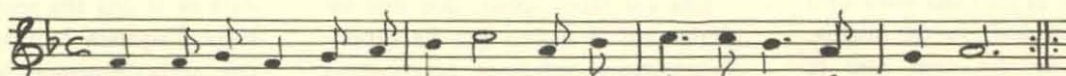
Arribat per fi el dia
d'ésser llançada a les feres,
«ja tens, cor meu, el que esperes»
dieu amb molta alegria;
semblantment fortificada,
vostra pena es minora.

No havent mort en tal turment,
com qui d'un son es desperta,
de que us han ferit sou certa
els cruels estralls veient.
Clameu amb veu reforçada:
«Ara de patir és l'hora».

Accepteu molt animosa
el cop que el saió us dóna,
i amb ell rebeu la corona
que us fa sempre gloriosa,
quedant, així degollada,
dels tirants triomfadora.

Martiri tan consumat,
fa que molt amb Crist podeu
perquè els nostres camps guardeu
i de la indústria el combat
veu sa oració escoltada
qui el vostre ajut implora.

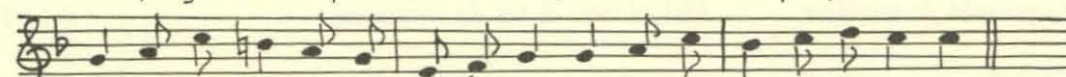
Puix que com a sa advocada
aquest poble us honora,
Perpètua, màrtir sagrada,
sigueu nostra intercessora.

Puix que sou a - no - me - na - da de la fe gran de - fen - so - ra,
Per - pètua, màrtir sa - gra - da, si - gueu nostra in - ter - ces - so - ra.

É - reu de vint - i - dos anys quan Sever, em - pe - ra - dor,
des - fo - gà el seu fu - ror amb vós i amb vos - tres com - panys;

tant de rà - bia i for - ça ar - ma - da us fés més me - rei - xe - do - ra.

∇ Van estimar Crist durant la vida, van imitar-lo en la mort. - R. I han merescut la corona del triomf.

P R E G U E M

Oh Déu, les santes màrtirs Perpètua i Felicitat, empeses per la caritat, venceren el turment de la mort i superaren la persecució. Concediu-nos per la seva intercessió, que creixem sempre en el vostre amor. Per Jesucrist, Senyor nostre. Amén.

1178-1978

Aquesta edició de goigs es fa pública el dia 7 de març de 1978, diada de santa Perpètua, màrtir, amb motiu de l'apertura de l'any commemoratiu del VIIIe centenari de la consagració del nostre temple parroquial romànic, pel senyor bisbe de Barcelona, Bernat de Berga, el dia 21 de novembre de l'any 1178.

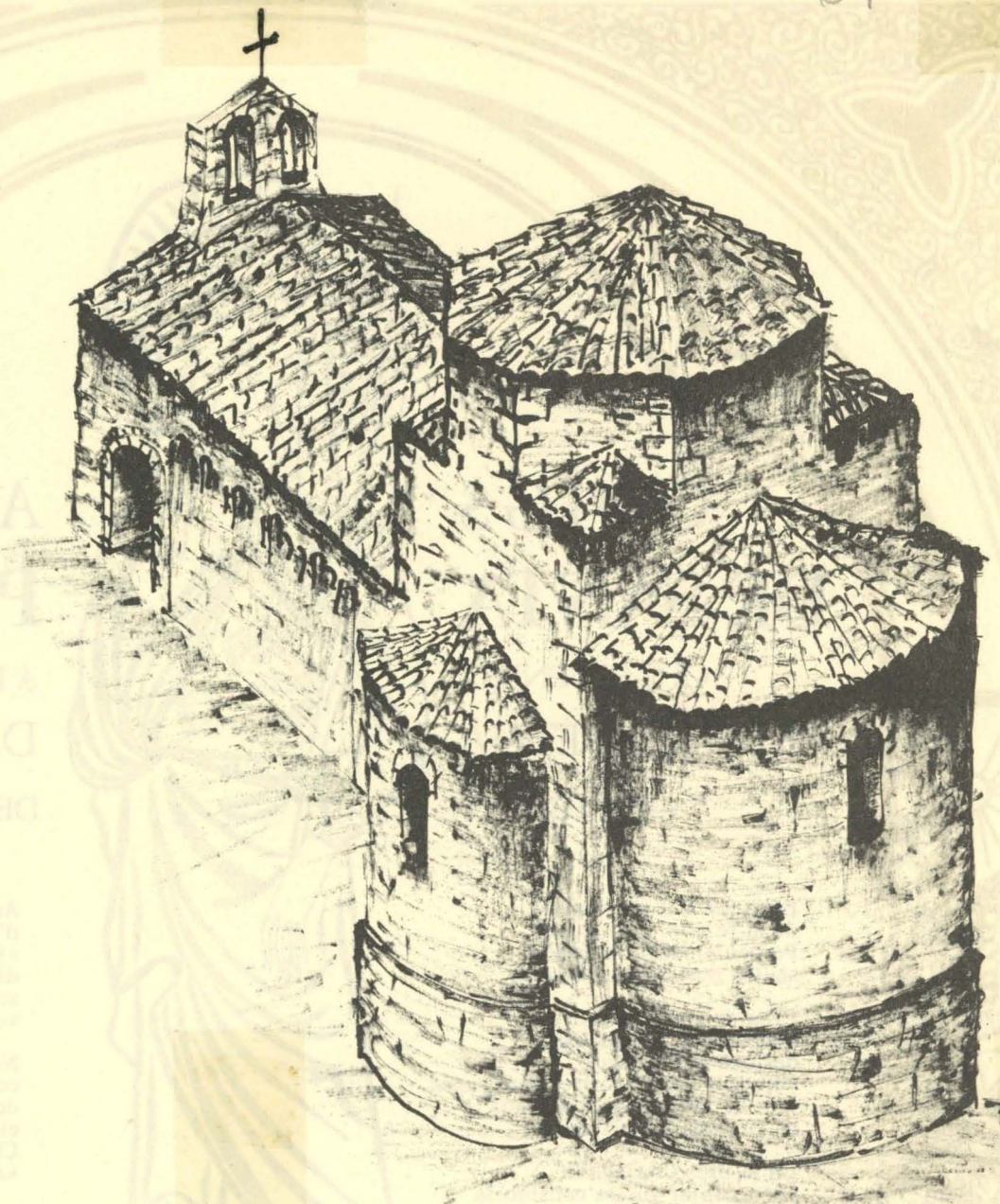
Fem constar, però, que no podem assegurar si tal consagració va ser la primera d'un temple perpetuenc dedicat a tal patronatge, tota vegada que ens consta que, en alguna part del mateix solar del que ens és contemporani, n'hi havia hagut un altre que ja el trobem documentat a finals del segle X^e, el qual, segons descobriments arqueològics recents, podem suposar que podria haver estat ja d'època paleocristiana i encara que hagués estat construït en el mateix recinte d'una casa romana.

Per altra part, la planta visigòtica de l'absis del temple actual fa pensar que en els segles VIIe-VIIIe va començar-se'n un altre d'immediat al primitiu de referència, obra que no va ser acabada fins a finals de l'època romànica a jutjar, no solament pel seu estil, sinó per la seva consagració l'any 1178.

Entre el 1648 i el 1655 va construir-se l'actual campanar d'estil renaixentista, que si bé va alterar l'estructura romànica primitiva, no obstant es tracta d'una obra de factura noble que caracteritza per si mateixa tota una època.

A principis del segle XVIIIe va ampliar-se la superfície de l'església amb la nau de la part del nord i un segle més tard amb la de migdia, quedant així de tres naus com és avui, i encara entre els anys 1940-50 varen portar-se a cap altres modificacions importants adaptades a les necessitats de l'època.

A més de tot això, recentment, s'hi han fet importants obres de restauració a fi de posar-hi de manifest

Estructura del nostre temple de Santa Perpètua tal com va ser consagrat l'any 1178

(Dibuix a la canya de F. Masip i Artigas)

notables aspectes monumentals que, per causa dels atzars dels temps, l'havien desfigurat amb obres inadequades.

No obstant tantes reformes s'hi conserven, encara, les parts més importants de la primitiva i única nau d'estil romànic.

Ens cal saber, però, que una església com la nostra que ha experimentat tantes reformes, no conserva pas la virtut de la seva primitiva consagració, ja que solament hi permanenceix, indefinidament, quan no ha estat modificada d'una manera essencial, l'estructura del temple que va ser ungit pel prelat consagrant.

Així, doncs, el fet de commemo-

rar durant tota una anualitat aquest VIIIe centenari, del qual la festivitat d'avui n'és el pòrtic, ens dona l'oportunitat irrepetible, de fer-hi escaure, dia per dia, i com a punt culminant de tal memòria, una nova consagració del temple actual el 21 de novembre, tota vegada que tal data és ja una fita senyera en la història d'aquesta localitat, efemèrides que seria rememorada així, com a coincidència insòlita en un cicle de vuit centúries, que potser no tindria parió en tota la crònica de l'Església Universal.

F. VINYALS I ROVIRA
*De la Comissió
del VIIIe Centenari*